

- матеріально-технічне забезпечення обладнанням, устаткуванням, білизною, інвентарем, дезінфікуючими засобами, одноразовим інструментарієм, засобами індивідуального захисту медичного персоналу, угоди з постачальниками комунальних послуг, товарів та послуг при відповідному їх фінансуванні;

- безперервна система навчання медичного персоналу: лікарів, середніх та молодших медичних працівників з комплексу знань з забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя багатопрофільної лікарні та безпеки перебування пацієнтів і профілактики для медичного персоналу професійних заражень та захворювань;

- організація безпечного та якісного харчування з забезпеченням відповідної діяльності та контролем за роботою харчоблоку і пунктів роздачі харчів, а також створення системи контролю та особистими продуктами харчування і створенням умов для їх зберігання і вживання;

- стандартизація на рівні лікарні медичних операцій, лікарських і сестринських маніпуляцій, діагностичних досліджень, стерилізації інструментарію, прибирання приміщень, утилізації біоматеріалів тощо.

Важливе значення в забезпеченні санітарно-епідеміологічного благополуччя багатопрофільної лікарні має організації системи просвітницької роботи з пацієнтами. Складовими такої системи мають бути наступні теми: правила перебування в лікарні, правила особистої гігієни, інфекційна безпека, основи лікувально-охоронного режиму тощо.

І на кінець необхідно зупинитися на такому надзвичайно важливому аспекті як моніторинг та оцінка санітарно-епідеміологічного благополуччя в лікарні. Він повинен проводитися за розробленими комплексними індикаторами структури, процесу та результату включаючи реєстрацію та аналіз всіх інфекційних ускладнень у пацієнтів. При цьому надзвичайно важливою умовою проведення реального моніторингу є зміна підходів до дій адміністрації лікарень при виявленні випадку подібного ускладнення: з прийняття адміністративного рішення до проведення навчання медичного персоналу з метою його попередження.

Кручанця В.В., Миронюк І.С.

Актуальні питання профілактики наркоманій

**Український інститут стратегічних досліджень МОЗ України
ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м. Ужгород**

Профілактичні заходи в боротьбі з наркоманією є комплексними міжсекторальними програми на попередження розвитку вказаного негативного явища в суспільстві та скорочення кількості людей, які втягуються в процес вживання наркотичних речовин. Особливого значення має розвиток профілактичної роботи в умовах розвитку в державі системи громадського здоров'я головною метою діяльності якої є збереження та зміцнення здоров'я населення країни.

ВООЗ виділила наступні види профілактики наркоманій:

- первинна, скерована на попередження вживання наркотиків;
- вторинна – робота з особами, які вживають наркотичні речовини: виявлення, лікування, нагляд, контроль за виникненням рецидивів;
- третинна, скерована на соціально-трудова терапію та медичну реабілітації наркозалежних.

Безпосередньо профілактика наркоманій, як вона розуміється суспільством, заключна, згідно рекомендацій ВООЗ, в її первинному виді. Дана форма включає в себе такі форми як: виховна робота серед молоді; санітарно-гігієнічне виховання суспільства; громадська боротьба з вживанням та розповсюдженням наркотиків; адміністративно-законодавчі заходи.

Об'єктами профілактичної антинаркотичної роботи є особи, які є потенційними споживачами наркотиків, а також особи, які страждають на наркоманії та особи, які знаходяться на реабілітації.

Оскільки профілактика наркоманій проводиться великою кількістю державних та недержавних структур кількість суб'єктів профілактичної роботи є значною. До них можна віднести:

- відомчі антинаркотичні комісії;
- службу контролю за обігом наркотиків;
- органи внутрішніх справ;
- органи системи освіти;
- органи системи охорони здоров'я;
- органи з проведення молодіжної політики;
- органи з проведення соціальної політики;
- кризові служби (в тому числі недержавні);
- спеціальні громадські організації.

Необхідно відмітити, що профілактична робота наркоманій є працеємний та ретельно продуманий і спланований процес, результати якого залежать від якості наданої інформації та способу її подачі в кожній цільовій групі комунікаційного впливу.